21/10/2019

Προσκυνηματικό Οδοιπορικό σε Ιερές Μονές της Αιτωλοακαρνανίας και της Λευκάδας!

/ Ιερές Μονές

Την έκτη πρωινή ώρα, στις 15-6-19, αναχώρηση από το Μεσολόγγι, απόδραση από την ψυχοφθόρα καθημερινότητα, ευεργετική προσκυνηματική επίσκεψη σε χώρους που εκπέμπουν την πολυπόθητη γαλήνη, ευλάβεια, αγιοσύνη.

Γράφει ο ποιητής Βασίλης Λ. Χαλάτσης

Επικεφαλής της εκδρομής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, κ. κ. Κοσμάς, με το μειλίχιο βλέμμα του, που θέλγει κάθε ανθρώπινη ψυχή, τηλαυγής φάρος της εκκλησίας μας. Με χαρισματικούς ανθρώπους πλάι του, που διηγούταν Δόξα Θεού, ομορφαίνοντας το μονοήμερο πνευματικό μας ταξίδι.

Πρώτη επίσκεψη, στην Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου που βρίσκεται νοτιοδυτικά της Παλαίρου, σε περίβλεπτη θέση, στη βραχώδη πλαγιά του όρους Σέρεκας. Η Σεβαστή Γερόντισσα Μητροφανία, με κωδωνοκρουσίες, υποδέχεται τον ποιμενάρχη μας κ. κ. Κοσμά και την θεοσεβή ακολουθία του.

Η Θεία Λειτουργία σε εξέλιξη με τον Πατέρα Γεώργιο Πολίτη. Μετά την παρέλευση

ημιώρου, ολοκληρώθηκε η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, χοροστατούντος του ποιμενάρχη μας. Η αδελφή Μητροφανία, προσηνής και φιλόξενη όπως πάντα, μέσα στη σιωπή της μοναστικής της ζωής, αγωνίζεται προς χάρη των πιστών και την Δόξα του Αγίου Δημητρίου.

Η παράδοση λέει πως ένα βράδυ που οι κάτοικοι φύλαγαν σκοπιά για τους πειρατές, είδαν ένα φώς. Την άλλη μέρα, εκεί βρήκαν την εικόνα του Αγίου Δημητρίου με το καντηλάκι αναμμένο, την εικόνα αργότερα την τοποθέτησαν στο εκκλησάκι που έχτισαν. Η παράδοση αναφέρει ακόμη πως το πιάτο που είναι κολλημένο στην εξωτερική πλευρά του ιερού, είναι από την εποχή που κατασκευαζόταν η εκκλησία. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι την ώρα που έτρωγαν οι μαστόροι, ένας τεράστιος βράχος κύλησε από το βουνό και πέρασε πάνω από την τάβλα, χωρίς να χτυπήσει κανέναν, παρέσυρε το πιάτο και κόλλησε μαζί με αυτό στον τοίχο.

Ο ναός είναι μονόχωρος, λιθόκτιστος, ρυθμού βασιλικής με ημικυκλική αψίδα και δίρριχτη στέγη με κεραμίδια. Έχει πολλές τοιχογραφίες καλής τεχνικής, όμως δεν σώζονται σε καλή κατάσταση. Η Ιερά Μονή του Αγίου Δημητρίου υπήρξε πνευματικός φάρος διαχρονικά της περιοχής, βοηθώντας στα μέγιστα στην απελευθέρωση του γένους.

Η παράδοση αναφέρει ακόμη ότι την έκτισε το 1653 κάποιος αγρότης της περιοχής, που υπήρξε ο πρώτος μοναχός με το όνομα Μαρκιανός. Σίμωσε ή ώρα της αναχώρησης, πάλι με χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες η Γερόντισσα Μητροφανία ξεπροβοδίζει τον Σεβασμιώτατο και την ακολουθία του.

Επόμενη επίσκεψη, ο ενοριακός ναός της Αγίας Παρασκευής, της κωμόπολης Παλαίρου-πρώην ονομασία Ζαβέρδα.

Αδημονία για άλλες παραστάσεις, θεάρεστες και ευλογημένες. Όπου να ‘ναι φτάνουμε στην Πάλαιρο, στης Αγίας Παρασκευής τη χάρη, για να προσκυνήσουμε τα Ιερά λείψανα του νεοφανούς Αγίου Ιερομάρτυρα Βλασίου του Ακαρνάνα και των συν αυτώ έξι μαρτυρησάντων Αγίων. Ο Πρωτοπρεσβύτερος πατέρας Κωνσταντίνος Γατσούλης, καλωσορίζει τον Σεβασμιώτατο κ. κ. Κοσμά και τους φιλόθεους ανθρώπους της συνοδείας του. Ο Ιερός Ναός της Αγίας Παρασκευής, στολίδι για την κωμόπολη της Παλαίρου, συνδυάζει μεγαλοπρέπεια, αισθητική, προσεγμένο οικοδόμημα, με βάση την αρχιτεκτονική παράδοση. Με προσήκοντα σεβασμό και ευλάβεια, προσκυνήσαμε τα Ιερά Λείψανα του Αγίου Βλασίου, απερίγραπτη χαρά και αγαλλίαση. Άγιε Βλάσιε, μπόλιασες στη ψυχή μου, την Ιερή μέθη, τη Θεία κατάνυξη!

Η ιστορία της Αγίας Παρασκευής (συνοπτικά) : Το 1922 έγινε ή τοποθέτηση του θεμέλιου λίθου και στις 26-7-1930 έγιναν τα θυρανοίξια του Ιερού Ναού από τον ίδιο Μητροπολίτη Μακαριστό Κωνσταντίνο Κωνσταντινίδη. Στις 26-7-1967, έγιναν τα εγκαίνια του ναού από τον Μακαριστό Μητροπολίτη Θεόκλητο Αβραντινή. Το 2018, με μεγάλες προσπάθειες του δραστήριου Ιερέα, πατέρα Κωνσταντίνο Γατσούλη, με την χάρη του Θεού, δια πρεσβειών της Αγίας Παρασκευής και την αμέριστη συμπαράσταση των ενοριτών, ανακαινίσθη η εξωτερική όψη του Ιερού Ναού με θαυμαστά αποτελέσματα. Η επόμενη θρησκευτική όαση του ταξιδιού μας, το όμορφο νησί της Λευκάδας.

Τον φιλόστοργο ποιμενάρχη μας και την σαρανταμελή συνοδεία του, καλωσορίζει με ιδιαίτερη ζέση, ο φιλόξενος και βαθύνους Μητροπολίτης κ. κ. Θεόφιλος, στο επισκοπικό μέγαρο της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδας και Ιθάκης. Φωτισμένοι Ιεράρχες που φλέγονται από αγάπη προς τον Κύριο Ιησού Χριστό, μοχθούν και κοπιάζουν νυχθημερόν στον αμπελώνα του Θεανθρώπου, για τον πνευματικό άρτο και τα άλλα εδέσματα του Θείου χριστιανικού λόγου. Ο κ. Θεόφιλος, το 1993, διετέλεσε αρχειοφύλακας της Ιεράς Συνόδου της εκκλησίας της Ελλάδος και από το 2002 ηγουμενοσύμβουλος της Ιεράς Μονής Πετράκη. Η ενθρόνιση τού Σεβασμιωτάτου κ. κ. Θεοφίλου στην Μητρόπολη Λευκάδας και Ιθάκης πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 2 Σεπτεμβρίου του 2008.

Συνοπτικά, η ιστορία της εκκλησίας της Λευκάδας αρχίζει τον βηματισμό της ελάχιστα χρόνια ύστερα από την σταύρωση και την ανάσταση του Θεανθρώπου. Μόλις τον χειμώνα του 65 μ.Χ., όταν ο ταπεινός γίγαντας της χριστιανικής αλήθειας, ο Απόστολος Παύλος, παραχείμαζε στην γειτονική Νικόπολη. Ο φλογερός Απόστολος του Θεού εγκατέστησε τον πρώτο Επίσκοπο στη Λευκάδα, τον μαθητή του Σωσίωνα.

Ο Επίσκοπος Σωσίωνας, συνοδευόμενος από τον πρώτο πυρήνα χριστιανών, ανέβηκε στον διπλανό λόφο που σήμερα βρίσκεται ο Θρόνος της Παναγίας της Φανερωμένης. Εκεί υπήρχε ο ναός της Αρτέμιδος, κι ύστερα από θερμή προσευχή, συνεργών ο Απόστολος των Εθνών, το άγαλμα της Θεάς συνετρίβη. Το συγκλονιστικό θαύμα του Σωσίωνα επηρέασε θετικά τον Λευκαδίτικο λαό. Στο διάβα των χρόνων υπέστησαν πολλά δεινά από τους κατακτητές, ο λαός και η εκκλησία της Λευκάδας, συνοδοιπόροι θα πορεύονται εσαεί υπό την σκέπη του Θεανθρώπου, της Παναγίας, του Αποστόλου Παύλου και όλων των Αγίων.

Η πίστη στο Θεό είναι μία ακένωτη πηγή δύναμης, αυτή ενδυναμώνει την ψυχή,

γαληνεύει κάθε ανθρώπινη ύπαρξη. Με την πολιτική ενσωμάτωση των Ιονίων νήσων με την Ελλάδα, το 1864, έγινε και η ποθούμενη ένωση των Εκκλησιών με την Ελλαδική εκκλησία. Τον Σεπτέμβριο του 1899 προσαρτήθηκε η τοπική Εκκλησία της Ιθάκης στην Ιερά Μητρόπολη Λευκάδας. Αδυσώπητος ο χρόνος, ολάκαιρη ώρα με τον εκλεκτό Ιεράρχη κ .κ. Θεόφιλο, θα μείνει όμορφη χαρακιά στη μνήμη όλων μας. Η παλαίφατη και ιστορική Μονή του Ιωάννου του Προδρόμου, στην ορεινή Λευκάδα, ο επόμενος προορισμός του Δεσπότη μας, με συνοδοιπόρους του ευσεβείς χριστιανούς.

Με προπομπό τον πατέρα Χριστοφόρο, της Ιεράς Μητροπόλεως Λευκάδας και Ιθάκης, όπου ακολουθούσε ο φιλότιμος οδηγός μας, με προορισμό την παλαίφατη και ιστορική Ιερή Μονή του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, χτισμένη σε μια ειδυλλιακή πλαγιά στην άκρη του οροπεδίου «λιβάδι» της Καρυάς. Τον Επίσκοπο Αιτωλίας και Ακαρνανίας, κ. κ. Κοσμά και την συνοδεία του, καλωσορίζει στην Ιερά Μονή του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου ο άοκνος πατέρας Πανογιώργος Κτενάς.

Η Ιερά Μονή ιδρύθηκε κατά τους ιστορικούς το 1605, από τον ιερομόναχο Ιερεμία Αραβανή. Για αιώνες η μονή έπαιξε σημαντικό ρόλο, στην πνευματική, την κοινωνική και την οικονομική ζωή του νησιού. Οι Ιερές Μονές ήταν καταφύγιο φιλόθεων υπάρξεων και ως παιδευτήρια του ξενοκρατούμενου λαού μας. Στο κέντρο του καθολικού είναι θαμμένος το 1622 ο Σίμων Μπούας Γρίβας, πρώην ληστής. Η παράδοση τον θέλει να έφτασε με αρπακτικές διαθέσεις στη μονή, όμως νικήθηκε από την αγάπη των πατέρων και εξεμέτρησε το ζην ως αδελφός της μονής. Στις αρχές του 19ο αιώνα ήταν το πλουσιότερο και το πολυπληθέστερο μοναστήρι της Λευκάδας, παράλληλα συντηρούσε Λύκειο στη πόλη της Λευκάδας, με διευθυντή τον Διδάσκαλο του γένους Αθανάσιο Ψαλλίδα.

Μαθητής του Λυκείου και αδελφός της μονής υπήρξε η κορυφαία εκκλησιαστική και Εθνική προσωπικότητα του νησιού, ο Μητροπολίτης Λευκάδας και Αγίας Μαύρας, ο Γρηγόριος Αραβανής, ο οποίος βοήθησε σημαντικά στη μετάβαση του νησιού από την Αγγλική κατοχή στην Ένωση του νησιού το 1864 με την Μητέρα Ελλάδα. Η μονή διαλύθηκε το 1930 και η περιουσία της μοιράστηκε σε ακτήμονες. Ακολούθησαν χρόνια παρακμής και κατάρρευσης. Το 1996, ο ναός καθαρίστηκε και λειτούργησε ξανά, το 2011 η μονή ανασυστήθηκε με πρωτοβουλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. κ. Θεοφίλου.

Οι τοιχογραφίες αγίων του κυρίου ναού σώζονται στο βόρειο, νότιο και δυτικό τοίχο, αλλά είναι φθαρμένες σε μεγάλο βαθμό από την επασβέστωση, την υγρασία, την φθορά του χρόνου, την εγκατάλειψη για πολλά χρόνια. Στο δυτικό τοίχο διακρίνονται αρκετά καθαρά ο Άγιος Κωνσταντίνος, η Αγία Ελένη και ο Αρχάγγελος Μιχαήλ. Συνεχίζεται η αναστύλωση της Ιεράς Μονής από τον

Μητροπολίτη Λευκάδας και Ιθάκης, κ. κ. Θεόφιλο. Κρατάμε στη θύμησή μας το θαυμαστό σύνολο της Ιεράς Μονής. Ο ελλόγιμος Δεσπότης Αιτωλίας και Ακαρνανίας με την ακολουθία του, αναχωρεί για την Ιερά Μονή της Παναγίας της Φανερωμένης.

Παναγία μου, Φανερωμένη μου, αυτά είναι τα πρώτα λόγια που κάθε Λευκαδίτης θα ψελλίσει στη κάθε δύσκολη στιγμή. Κι όταν πάλι λυτρωθεί από τον κίνδυνο, τη Φανερωμένη θα ευχαριστήσει που μεσίτευσε στον Υιό Της για την σωτηρία του ιδίου, των δικών του, του νησιού του ολάκερου.

Μόλις τρία χιλιόμετρα από την πόλη της Λευκάδας, πάνω σ’ ένα καταπράσινο λόφο, βρίσκεται η Ιερά Μονή της Παναγίας της Φανερωμένης, το αρχαιότερο και μεγαλύτερο μοναστήρι, που αποτελεί για αιώνες το θρησκευτικό κέντρο του νησιού. Ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Νικηφόρος, εύχαρις καλωσορίζει τον Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. κ. Κοσμά και τους ένθεους ανθρώπους της συνοδείας του.

Μέσα στο ναό, σε ειδικό χώρο, το λεγόμενο Δεπόζιτο, βρίσκεται η εικόνα της Παναγίας. Σε αυτήν παρουσιάζεται η Κυρία Θεοτόκος, σαν Βασίλισσα του Ουρανού και της Γης, να κάθεται σε ψηλό θρόνο. Στα γόνατά Της αναπαύεται ο μονογενής Υιός Της, ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Δεξιά και αριστερά στέκονται όρθιοι οι δυο Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ, σε στάση ευλαβική, που φανερώνει ότι Την παρακαλούν να πρεσβεύει παντοτινά για όλους τους χριστιανούς.

Με ευλάβεια και συγκίνηση προσκυνήσαμε την θαυματουργική εικόνα της Παναγίας μας. Στον ιερό ναό βρίσκονται ακόμη, μικρό τεμάχιο Τιμίου Ξύλου, Ιερά λείψανα των Αγίων Αρσενίου του Καππαδόκου, Σιλουάνου του Αθωνίτη, του μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος, Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις, Νικηφόρου και άλλων Αγίων.

Παναγία μου, φαρμακοχορηγός, για την επούλωση των ψυχικών μας τραυμάτων. Δώσε μου το πνευματικό ενδιαφέρον και το αυτί της ψυχής μου υγιές, να βιώνω τον Θείο λόγο του Ευαγγελίου.

Συνοπτικά, η ιστορία της Ιεράς Μονής, κοντά στην πόλη της Λευκάδας, σύμφωνα με τη παράδοση, στη θέση ιερού της θεάς Αρτέμιδος, οι πρώτοι χριστιανοί έκτισαν ένα μικρό εκκλησάκι, αφιερωμένο στην Παναγία. Στη συνέχεια, ο Απόστολος Παύλος το 65 μ.Χ. χειροτόνησε τον μαθητή του Σωσίωνα τον πρώτο Επίσκοπο Λευκάδας.

Το 332 μ.Χ., ο τότε Επίσκοπος Λευκάδος Αγάθαρχος και δυο Πατέρες, εγκαθίστανται στο Ναό και χτίζουν τα πρώτα κελιά, θέτοντας έτσι τις βάσεις του

μοναχισμού στο νησί. Τον 5ο αιώνα μ.Χ., παραγγέλνεται στην Κωνσταντινούπολη η εικόνα της Παναγίας. Ο σεβάσμιος Ιερομόναχος και αγιογράφος Κάλλιστος, που ήταν ιερέας στην Αγία Σοφία, ανέλαβε ύστερα από προσευχή και νηστεία να την φιλοτεχνήσει. Πριν ξεκινήσει όμως, βρήκε σχεδιασμένη την εικόνα από την ίδια την Παναγία. Από το θαύμα αυτό, ονομάστηκε η εικόνα Παναγία της Φανερωμένης.

Το 1762, καταστράφηκε το καθολικό της Ιεράς Μονής από πυρκαγιά, η εικόνα της Παναγίας παρέμεινε ανέπαφη. Το 1866, ξέσπασε νέα καταστροφική πυρκαγιά, αυτή τη φορά και της εικόνας. Οι μοναχοί παρήγγειλαν νέα εικόνα, αντίγραφο της παλαιάς στο Άγιο Όρος. Η εικόνα αγιογραφήθηκε από τον Ιερομόναχο Βενιαμίν Κοντράκη, με δαπάνες Αγιορειτών μοναχών που καταγόταν από την Λευκάδα. Η νέα εικόνα έφτασε στο νησί το 1887, την Κυριακή της πεντηκοστής.

Πέρα από τους εκκλησιαστικούς υμνογράφους, και ο μεγάλος μας ποιητής Αριστοτέλης Βαλαωρίτης έχει συνθέσει τον δικό του ύμνο στην Παναγία πολιούχο της πατρίδας του: «…σε ποιό καλύβι αγνώριστο σε ποιά καρδιά θλιμμένη να πέρασες την νύχτα σου, Κυρά Φανερωμένη…».

Μόλις ο ξενιτεμένος επιστρέψει έστω για λίγο στο νησί του, θ’ ανέβει μέχρι της Κυράς το μοναστήρι, για να ανάψει το ταπεινό κεράκι του μπροστά στην θαυματουργική εικόνα Της. Η Παναγία η Φανερωμένη, προστάτιδα της Λευκάδας, πανηγυρίζει την Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος.

Με μεγάλη συγκίνηση αποχαιρετάμε την ολόλαμπρη Μονή. Παναγία μου, αμέτρητα τα τάματα, πολλά τα θαματά Σου. Και οι πιστοί δοξάζουνε για πάντα τ’ όνομά Σου. Ο θεοφιλέστατος κ. κ. Κοσμάς και η θεοσεβή ακολουθία του, εμπνεόμενοι από τον Άγιο Ευαγγελικό λόγο, ευλαβικά αποχαιρετούνε την Παναγιά μας, την Φανερωμένη. Ο επόμενος και τελευταίος σταθμός του μονοήμερου προσκυνηματικού μας ταξιδιού, η Ιερά Μονή Λιγοβιτσίου, σημαντικό μοναστήρι της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Σε λόφο του χαμηλού όρους Λιγοβίτσι, οκτώ χιλιόμετρα από το κεφαλοχώρι Φυτείες, της περιοχής Ξηρομέρου, και ακριβώς επάνω από την ήρεμη λίμνη Οζερός ή Γαλίτσα, είναι χτισμένη η Ιερή Μονή κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Σταχυολογώντας από ιστορικές πηγές και παραδόσεις, ολοκληρώνεται το προσκυνηματικό μονοήμερο ταξίδι μας, με την ιστορική Μονή της κοιμήσεως της Θεοτόκου Λιγοβιτσίου.

Η Οσιολογιωτάτη Ηγουμένη Μακρίνα Μαρκοπούλου και οι οσιότατες μοναχές της Ιεράς Μονής Λιγοβιτσίου, καλωσορίζουν με χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες τον Ποιμενάρχη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. κ. Κοσμά και τους αδελφούς χριστιανούς

της ακολουθίας του.

Σε κλίμα κατάνυξης τελέστηκε ο Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Ο καταλύτης χρόνος τύλιξε μέσα στο σκοτεινό του πέπλο και έθαψε αχάριστα στη λησμονιά τα ονόματα των κτητόρων του Ιερού καστρομονάστηρου, καθώς και την ακριβή χρονολογία της ιδρύσεως του. Μία πλάκα εντοιχισμένη στη βόρεια πλευρά της παλιάς τραπεζαρίας, φέρει το 1737 ως χρονολογία ιδρύσεως της Μονής.

Οι τοπικές παραδόσεις κάνουν λόγο για δυο Σλάβους κτήτορες, τα αδέλφια Λιγοβό και Βενετσιάνα, εξ ου και ή Παναγία Λιγοβιτσιάνα. Η άλλη άποψη λέει, ότι στα βάθη της λίμνης Οζερός υπάρχει θαμμένη η αρχαία πόλη Λιγοβίτσα.

Το ιστορικό μοναστήρι έπαιξε σημαντικό ρόλο στην επανάσταση του Έθνους. Το 1821, εδώ έβρισκε καταφύγιο ο Καραϊσκάκης με τα παλικάρια του. Το 1825 έγινε μακελειό στο φρούριο και οι Τούρκοι έκαψαν το μοναστήρι. Όσοι μοναχοί επέζησαν, ξανά έχτισαν την Ιερά Μονή.

Το 1833, ο Βαυαρός Όθωνας, στα πλαίσια του περιορισμού των μονών και της εκκλησιαστικής περιουσίας, έκλεισε την Ιερά Μονή και δήμευσε την περιουσία της.

Χρυσά και αργυρά τάματα και αναθήματα, χειρόγραφα και ιερά σκεύη διασκορπίσθηκαν, πουλήθηκαν, αφανίσθηκαν. Μόνο μια λειψανοθήκη αξίας με τίμια λείψανα των Αγίων Γεωργίου, Τρύφωνος, Παντελεήμονος και της Αγίας Βαρβάρας, καθώς και λίγες εικόνες του 1814, διασώθηκαν. Ένας μεγάλος θησαυρός της Ιεράς Μονής ήταν το ονομαστό Ευαγγέλιο του Λιγοβιτσίου. Τυπώθηκε το πρώτο στο τυπογραφείο του Πάνου Θεοδοσίου στη Βενετία, το 1811, το χρυσό του πλαίσιο, δε, άριστο σε τέχνη, κατασκευάστηκε από τον καλλιτέχνη Αθανάσιο Τζημούρη, από τους Καλαρρύτες των Ιωαννίνων. Το ιερό τούτο κειμήλιο εξαφανίστηκε χωρίς να γνωρίζει κανείς την τύχη του.

Το 1983, έρχεται η αναγέννηση της Ιεράς Μονής. Άνοιξε τις πόρτες της και δέχθηκε φιλόξενα και στοργικά τη νέα, γυναικεία πλέον, αδελφότητα, υπό την Ηγουμένη Μακρίνα προερχόμενη από την Κάτω Παναγιά Άρτας. Με την συμπαράσταση του Μακαριστού Μητροπολίτου Θεοκλήτου, τον προσωπικό μόχθο των κατοίκων των Φυτειών και του πολιτιστικού Συλλόγου. Η αδελφότης ανέστησε κυριολεκτικά την ιστορική Μονή. Οι αδελφές ασχολούνται με την αγιογραφία, την ιεροραπτική και την πνευματική διακονία.

Η εξωτερική μορφή της Ιεράς Μονής είναι φρουριακή. Στο κέντρο τοποθετείται το Καθολικό που ανήκει στον τύπο του τρίκλιτου εγγεγραμμένου σταυροειδούς με τρούλο. Τα τρία κλίτη στεγάζονται κάτω από κοινή δίρριχτη στέγη, που

διακόπτεται με άλλη εγκάρσια. Στο σημείο συνάντησης των κεραιών του σταυρού, υψώνεται οκταγωνικός τρούλος. Κατά μήκος των πλευρών του τείχους, έχει χτιστεί στο εσωτερικό μέρος πλήθος κελιών με δίρριχτη στέγη.

Στις μέρες μας, η Ιερά Μονή συνεχίζει να κατέχει την δεσποτική της θέση στη κορυφή του λόφου, περιμένοντας τους προσκυνητές, να τους μαγέψει με το φυσικό της πλούτο και την χριστιανική φιλοξενία, που παρέχουν οι μοναχές που την διακονούν.

Η φιλόξενη, δραστήρια και εμβριθής Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Λιγοβιτσίου, Γερόντισσα Μακρίνα, ξεπροβοδίζει με χαρμόσυνες κωδωνοκρουσίες τους Μεγάλους επισκέπτες της. Τον Επίσκοπο Αιτωλίας και Ακαρνανίας, κ. κ. Κοσμά, και τον Επίσκοπο Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς, κ.κ. Ιουστίνο Μπαρδάκα.

Επετελέσθη σήμερα έργο αγαθό και θεάρεστο, το ευεργετικό προσκυνηματικό μας ταξίδι βαίνει προς το τέλος του. Την ευαρέσκειά μας στον ποιμενάρχη μας, για την φαεινή ιδέα του εκκλησιαστικού κύκλου. Ανάγνωση και μελέτη της Αγίας Γραφής. Επίσης τους πνευματικούς συνεργάτες του, Θεολόγους, κ. κ. Ιωάννη Ζησημόπουλο νομικό, Παντελή Λεονάρδο ιατρό, Νικόλαο Λουκά αξιωματικό Ε. Α.

Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού, είθε να ενισχύει και να ενδυναμώνει τις πνευματικές μας δυνάμεις, ώστε να δοξάζουμε και να υμνούμε τον Κύριό μας, την Παναγία μας, τους Αγίους μας.